

Samovrahovi budiž předepsaný vojenský kondukt (průvod) tehdy odepřen, vyhnul-li se zločinec k smrti odsouzený popravě sebevraždou; mrtvola zakopá se v noci a bez vojenského konduktu na místě zvláště k tomu ustanoveném; taktéž lze odepřítí vojenský průvod, jestliže trestné jednání sebevrahovo, které sebevraždě předcházelo a s ní souviselo, způsobilo značné veřejné pohoršení (nař. okružní ze dne 22. června 1875 č. 1232).

Sekání ledu viz Led.

Sekvestrace viz Správa vnucená.

Semináře.

Semináře (duchovní) jsou ústavy ku vzdělávání dorostu duchovního stavu. V církvi křesťanské ode dávna obzvláštní péče byla vynakládána na vzdělání, jež by odpovídalo speciálním povinnostem duchovenstva, a na výchovu kandidatů jeho, k čemuž obyčejné školy nestačily. K tomu účelu vyvinuly se nejprve v sídlech biskupských školy chrámové a vedle nich měly na témže úkolu podíl školy klášterní. Když vynikající university zatlačily do pozadí oboje ty školy, a když universitní život stával se duchovenskému vychování vždy nepříznivějším, nařídil tridentský koncil (roku 1545—1563), že příště každý biskup má ve své diecési zřídití seminář z církevního jmění, v němž by chlapci od 12. roku svého za stálého dohledu pospolu bydlíce, ve vědách se vyučovali a k duchovnímu povolání vychovávali. Od té doby zřizovaly se ve všech katolických diecésích, kde to časové poměry neznemožnily, semináře, které se dělily po rozkvětu gymnasií (v 18. století) v malé neboli chlapecké semináře (*seminaria puerorum*) určené pro gymnasiijní studia a ve veliké neboli alumnaty (*seminaria clericorum*) ustanovené pro studia bohoslovecká. V Rakousku byly císařem Josefem II. r. 1783 zrušeny veškery diecéšní semináře a klášterní domácí studie a na jich místo bylo postaveno 8 generálních seminářů (ve Vídni, v Praze, Olomouci, Štýrském Hradci, Innomostí, Freiburgu, v Breisgavě a 2 ve Lvově), jejichžto chovanci (alumnové) měli absolvovati svá studia na příslušných universitách a lyceích. Již r. 1790 bylo zatím od těchto generálních seminářů, které státní správě velkým břemenem byly, a do nichž si i biskupové stěžovali, opět upuštěno a poznovu zřizovány diecéšní semináře, s nimiž v těch diecésích resp. městech, která nebyla zároveň sídly universit nebo theologických fakult (jako Solnohrad a Olomouc), byla spojena zvláštní bohoslovecká učiliště. Nyní má v Rakousku každá diecése svůj seminář pro kleriky, jen pro diecése istrijské jest jediný ústřední seminář v Gorici a pro dalmatské seminář v Zadru. Rovněž má většina rozsáhlejších diecésí rakouských své chlapecké semináře, jichž chovancové navštěvují buďsi veřejné gymnasium ve městě anebo bývají vyučováni ve vlastním soukromém gymnasiu. Seminářům pro kleriky dostává se dotací obyčejně úplně neb aspoň částečně z náboženské matice, pro chlapecké semináře musili biskupové vlastní fondy z pravidla sbírkami utvořiti. Koncilem tridentským nařízený příspěvek prebendářů (v diecési jsoucích, t. zv. *alumnaticum* neboli *seminaristicum*) není skoro nikde již vybírán. Dotace, již jest platiti náboženské matici seminářům pro kleriky, vyměřuje se počtem alumnův v jednotlivých seminářích opatrovaných a jest tudíž již od počátku tohoto století pro jednotlivé semináře podle průměrné potřeby diecése stanoven t. zv. *numerus fixus* t. j. nejvyšší číslce ročně přijímaných, již nelze obyčejně překročiti a která při změnách poměrů časem znova se ustanovuje. Říditi semináře náleží podle